

ła Wyższa Psychologii Społecznej w Warszawie z profesorem Janem Strelauem na czele, który otrzymał prestiżową nagrodę za całokształt pracy naukowej oraz wygłosił niezwykle interesujący wykład zatytułowany „Od badań nad temperamentem do genetyki behawioralnej”. Jest jednym z wybitnych polskich uczonych bardzo cenionych na arenie międzynarodowej. Inne osoby z SWPS uczestniczące w konferencji to A.M. Zalewska, J. Traczyk, A. Sobków, A. Blasiński, M. Cielecki, M. Drogosz, A. Wytykowska, oraz B. Wojciszke z SWPS w Sopocie. Inne polskie ośrodki akademickie reprezentowane na 16. Europejskiej Konferencji Psychologii Osobowości w Trieście to Katolicki Uniwersytet Lubelski (W. Bąk), Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego (N. Cybis, T. Rowiński, W. Strus), Szkoła Wyższa Finansów i Zarządzania (J. Ciecuch), Polska Akademia Nauk (M. Smulczyk, T. Zoltak), Akademia Pedagogiki Specjalnej im. M. Grzegorzewskiej (K. Dobrenko), Uniwersytet Gdański (B. Pastwa-Wojciechowska, M. Blazek, M. Kaźmierczak, W. Blazek, T. Besta), Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (B. Gawda), Uniwersytet Jagielloński (A. Czarna), Uniwersytet Warszawski (J. Harasimczuk, M. Najderska), Uniwersytet Śląski (K. Ślebarska).

16. Europejska Konferencja Psychologii Osobowości skupiła badaczy z całego świata. Jest to prestiżowe wydarzenie naukowe, poświęcone szeroko pojętej problematyce osobowości. Europejskie Towarzystwo Psychologii Osobowości zaprosiło uczestników do udziału w Pierwszym Światowym Kongresie Osobowości, który odbędzie się w Stellenbosch w Afryce Południowej w dniach 19–23 marca 2013 roku.

Barbara Gawda

Sprawozdanie z konferencji naukowej „International Conference on Applied Psychology and Behavioral Sciences”, Paryż, 27–28 czerwca 2012 r.

Międzynarodowa Konferencja Psychologii Stosowanej i Nauk o Zachowaniu odbyła się w Paryżu w dniach 27–28 czerwca 2012 r., w południowo-zachodniej, artystycznej dzielnicy Paryża – Montparnasse.

Psychologia stosowana to bardzo rozległa dyscyplina, której podstawą jest zastosowanie teorii, reguł psychologicznych w rozwiązywaniu problemów z różnych obszarów. Zalicza się do niej między innymi: psychologię kliniczną, psychologię edukacyjną, psychologię zdrowia, psychologię sądową, psychologię pracy, zarządzania czy organizacji. Nauki o zachowaniu zgłębiają zaś aktywności i interakcje organizmów w naturalnym środowisku. Obejmują następujące obsza-

ry: psychobiologię, etologię, poznanie społeczne, psychologię społeczną, psychologię poznawczą itp.

A zatem znaczny obszar zawierający się w pojęciu zarówno psychologii stosowanej, jak i nauk o zachowaniu znalazł swoje odbicie w wielkości i rozmachu konferencyjnym.

Na konferencję do Paryża przybyli przedstawiciele 45 krajów ze wszystkich kontynentów. Byli tam reprezentanci: Arabii Saudyjskiej, Malezji, Niemiec, Tajlandii, Hiszpanii, Kazachstanu, Portugalii, Stanów Zjednoczonych, Kanady, Grecji, Włoch, Wielkiej Brytanii, Nigerii, Norwegii, Australii i wielu innych krajów, których nie sposób wymienić w tym miejscu. Podczas konferencji odbyło się 20 sesji referatowych (po 10 każdego dnia) i jedna sesja posterowa, prezentująca 70 plakatów.

Zagadnienia poruszane podczas konferencji dotyczyły większości dyscyplin zaliczanych do psychologii stosowanej. Zajmowano się zwłaszcza problemami z zakresu psychologii edukacyjnej tak z perspektywy osoby uczącej się, jak nauczającej. Tematyka tych wystąpień obejmowała m.in.: wykorzystanie nowoczesnych technologii w nauczaniu, poczucie satysfakcji u studentów, korzystanie ze źródeł internetowych, e-learning jako sposób na pracę z osobami z zaburzeniami rozwojowymi, w tym autyzmem. Poruszano także istotne zagadnienia z zakresu psychoterapii, zwłaszcza zaburzeń kompulsywno-obsesyjnych. Kolejną grupą tematów były aspekty psychologii poznawczej. W tej grupie tematycznej znalazły się zarówno problemy funkcjonowania intelektualnego, jak i pamięci myślenia czy też komunikowania się.

Nie zabrakło także referatów prezentujących badania nad emocjami. W tej grupie pojawiło się ciekawe wystąpienie dr Arshaluys Mushkambaryan, omawiające wyniki badań nad niewerbalną ekspresją emocji podczas eskalacji konfliktu.

Warto w tym miejscu zwrócić także uwagę na wystąpienie dr hab. Barbary Gawdy, prof. UMCS, która przedstawiła wnioski z badań nad diagnozą schematów nienawiści u osób z zaburzeniami osobowości o charakterze antyspołecznym (ASPD). Pani Profesor została także poproszona przez organizatorów o przewodniczenie sesji dotyczącej zaburzeń emocjonalnych i osobowościowych.

Podczas obrad omawiano także zagadnienia psychologii transportu. Znalazły one ciekawe odbicie w doniesieniach z badań zespołu (M. Cristea, F. Paran, P. Delhomme) reprezentującego francuski instytut naukowy zajmujący się technologią, transportem, planowaniem przestrzennym oraz komunikacją telefoniczną i komputerową. Otóż zespół ten zajmował się niezwykle aktualnym tematem dotyczącym motywacji do tzw. ekojazdy (optymalnego wykorzystywania samochodu, tak by zmniejszać emisję szkodliwych substancji do atmosfery). Co ciekawe, badania wykazały, że normy społeczne mają silny wpływ na intencje kierowców do zmniejszenia emisji zanieczyszczeń. Jednak ich wiedza na temat

ekologicznej jazdy była niewielka i wpływała na niską motywację do zmiany sposobu prowadzenia auta.

Jako inną ciekawostkę konferencyjną chciałabym przytoczyć badania zespołu z Australii (Michael C. Ryan, Mary E. Ryan, Mary-Ann Carmichael, Jill D. Ryan), który zajął się zagadnieniem ankiet oceniających zajęcia uniwersyteckie. Wnioski są być może oczywiste, ale warte przytoczenia. Sposób oceny nauczyciela akademickiego i jego zajęć zależy od narzędzia, jakie wręcza się studentowi. Jeśli ankietą, jaką wypełnia, ma charakter orzeczenia, werdyktu, zdaniem autorów, utrudnia znacząco perspektywę poprawienia przebiegu, sposobu prowadzenia procesu dydaktycznego. Według australijskich badaczy ankietą, w której student może wskazać, jakie elementy wykładów, ćwiczeń, konwersatoriów mogłyby zostać zmienione i w jaki sposób, a także może zaproponować modyfikacje elementów bądź całości zajęć, prowadzi do rzeczywistej poprawy nauczania.

Wspominając o reprezentantach różnych krajów, warto podkreślić, że Polska reprezentowana była przez trzy ośrodki akademickie: Warszawę, Białystok, Lublin.

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej reprezentowany był przez wspomnianą już dr hab. Barbarę Gawdę, prof. UMCS, oraz dr Izabelę Pietras – autorkę niniejszego sprawozdania. Obie pracują w Instytucie Psychologii UMCS. Wystąpienie dr Pietras dotyczyło charakterystyki funkcjonowania nastolatków z dysortografią.

Efektem tego międzynarodowego spotkania jest nie tylko wymiana doświadczeń, wniosków z badań czy dyskusji zarówno podczas sesji, jak i rozmów panelowych, lecz także wielotomowe wydanie specjalne *International Journal of Social and Human Sciences* (Word Academy of Science, Engineering and Technology). Było ono gotowe już podczas obrad i zawierało teksty zaakceptowane do druku przez komitet naukowy konferencji.

Izabela Pietras

